

“SCHILDEREN IS ONTZETTEND VEELZIJDIG”

Bart (51) is nog maar 12 jaar als hij gaat werken, bij de slager. Schoonmaken. In die tijd was het vrij normaal om zo jong te beginnen met werken. Bart: “De meeste van mijn vriendjes hadden een krantenwijk. Dat vond ik maar niks, elke ochtend die fiets op, niks voor mij.”

Beide opa’s van Bart zijn schilder, zijn vader is timmerman. Het is een logische stap voor Bart om ook naar de LTS te gaan. Hij kiest de richting schilderen. Bart: “Maar ik vond de opleiding niet leuk. Ik wilde gewoon aan het werk. Achteraf gezien is het misschien dom geweest, want je leert heus wel wat. Maar, en dat is ook nu nog steeds zo, je leert het meeste in de praktijk. Dat heb ik ook ervaren: als je gaat werken, is het ineens toch heel anders dan uit het boekje.”

Bart start niet als schilder – hij gaat eerst een tijd meubels maken. Daar begint hij al mee op zijn zestiende. Op zijn achttiende komt hij toch bij een schildersbedrijf terecht. Bart: “Ik vind schilderen een heel mooi vak. Het knapt altijd op. Als het maar glimt, zou je denken, maar dat is niet het geval. Het gaat om hoe je een schilderstuk opbouwt. Schoonmaken, schuren, plamuren, houtrotherstel, gronden, voorlakken en aflakken. Plamuren mag bijna niet meer, trouwens. Het levert wel iets op, maar niet voor de lange termijn en we vinden duurzaamheid steeds belangrijker!”

Bart werkt voor verschillende werkgevers en rond 2002 komt hij voor het eerst tijdelijk werken bij Mulder Schilders.

Bart: “Ik heb verschillende werkgevers gehad, ik heb eigenlijk nooit als zzp’er gewerkt. Toen de crisis zijn intrede deed, heb ik me wel een tijdje zorgen gemaakt, maar toen ben ik via een uitzendbureau gaan werken. Altijd als schilder. Kijk, schilderen is ontzettend veelzijdig. Er zitten heel veel facetten aan, niet alleen schilderen. Vroeger kwam er trouwens ook nog glazen zetten en behangen enzo bij, nu is dat niet meer zo. Maar nog steeds, je komt op zo veel verschillende plekken terecht. Je komt achter de voordeur van allemaal verschillende mensen, verschillende culturen. Ik vind dat heel leuk. Omgang met mensen is dus belangrijk in dit werk, dat moet je kunnen. En dan de ploeg waar je mee werkt. Collega’s zijn voor mij heel belangrijk, die zorgen ook voor de gezelligheid. Ik zie het zo: in dit werk maak je alle facetten van het leven mee.”

Bart zet in 2016 zelf een vacature op een vacaturebank voor schilders. Die valt op bij Henry Tol, directeur bij Mulder Schilders. Bart: “Ik kende Henry dus al, omdat ik eerder werkzaam was geweest bij Mulder. Hij belde me op en zei dat ik meteen woensdag kon beginnen. En ik ben inmiddels in vaste dienst. Vroeger was het nog weleens zo dat je in de winter eruit moest en een uitkering moest aan vragen – ik denk trouwens dat dat nog wel gebeurt. Maar niet bij Hemubo. Ik heb daar respect voor, hoe de directeurs het bedrijf runnen. Ze doen veel voor hun mensen. Dat geeft mij zekerheid. Ik ben echt heel blij hier, ik kan niet anders zeggen. We hebben ook een leuke ploeg.”

Bart heeft inmiddels een leerling, Damian, onder zijn hoede genomen. Bart: “Dat is ontzettend leuk. Ik doe het niet voor mezelf, ik doe het voor hem. Hij is een absolute topgozer, werkt hard, is netjes en wil graag leren. Als je iets uitlegt, pikt hij het ook op. Misschien niet de eerste keer, dan wel de tweede. Maar hé, iedereen maakt fouten, ik ook nog steeds met mijn 51 jaar. Dat is normaal. Ik vind het leuk hem iets mee te geven. Dat hij over een tijdje alles zelfstandig kan doen.”

Tekst: Frauke van Hulst